

ĚTSKÉ STRÁNKY

A KOBLÍŽEK POSPÍCHAL DÁL. KUTÁLÍ SE PO CESTIČKÁCH A ŘÍKÁ SI, JAK SE MÁ DOBŘE, ŽE NEZŮSTAL U DĚDEČKA A BABIČKY. ZNIČEHONIC K NĚMU PŘIBĚHLA LIŠKA. "KOBLÍŽKU, KOBLÍŽKU, JAKÝ JSI KULAŤOUČKÝ, PĚKŇOUČKÝ A VOŇAVOUČKÝ, JÁ TĚ SNÍM!" ŘEKLA MLSNĚ. "NEJEZ MĚ, LIŠKO, RADŠI SI POSLECHNI PĚKNOU PÍSNÍČKU." A KOBLÍŽEK ZPÍVÁ:

*"JÁ KOBLÍŽEK, KOBLÍŽEK, PO SÝPCE METENÝ,
PO TRUHLÁCH ŠKRÁBANÝ, SMETANOU MÍSENÝ,
NA MÁSLE SMAŽENÝ, NA OKÉNKU CHLAZENÝ.
DĚDEČKOVI JSEM UTEKL, BABIČCE JSEM UTEKL,
ZAJÍČKOVI JSEM UTEKL, VLKOVI JSEM UTEKL,
MEDVĚDOVI JSEM UTEKL,
A TOBĚ, LIŠKO, TAKY UTEČU!"*

ALE LIŠKA NEBYLA HLOUPÁ. "KOBLÍŽKU, TO BYLA ALE PĚKNÁ PÍSNÍČKA," LÍVALA SE. "JEN ŠKODA, ŽE JSEM JI POŘÁDNĚ NESLYŠELA, SLUCH UŽ MI NESLOUŽÍ. SEDNI SI MI NA NOS A ZAZPÍVEJ MI JI JEŠTĚ JEDNOU!" KOBLÍŽEK MĚL RADOST, ŽE SE LIŠCE PÍSNÍČKA LÍBILA. VYSKOČIL LIŠCE NA ČENICH A ZAČAL ZPÍVAT PĚKNĚ OD ZAČÁTKU:

"JÁ KOBLÍŽEK, KOBLÍŽEK, ..."

A LIŠKA CHLAMST! A SLUPLA KOBLÍŽKA JAKO MALINU.